

RAKOS SÁNDOR

Éjfél: egy öreg férfi vetkezik

*Földszinti ablak
Szemérmetlen vászon-
függönye
félíg fönnakadt
Éles fény vág ki az útra
(Benéz a szobába
Kemény közelkép ugrik elé)
Ágy szélén öreg férfi ül
Félmeztelen Felső ruháit
már elhullatta
Alsóneműin a sor
Az ingét hántja le
Rövid gatyában pipaszár-
lába szinte elvész
Pántos zoknitartó
fél párja egyik térde alatt
Másik lába-lábszára is csupasz
Cipői kissé távolabb ledobva
Két zokni
két döglött kis állat
fölpuffadtan hever a padlón
Kabátját még volt ereje a szék-
támlára teríteni
De a nadrágra nem futotta
Dobta csak a székre
Hosszan kilóg
megburkolt kötélként a nadrágtartó
(Ez kényszeríti
hogyan vetkezőnek
arcába nézzen
Soha még
sem azelőtt sem azóta
ilyen kietlenül
elárvult arcot)
Egy légy szálldosott az orra körül
ez enyhített valamicskét
rozsdásan csikorgó magányán*